

Hồ sơ Nhân văn giai phẩm

An Hoang Trung Tuong 2008-06-30 20:50

Page: 1

LƯU Ý: MỌI SAO CHÉP PHẢI GHI RÕ NGUỒN VÀ TÁC GIẢ

Trùm phản động Nguyễn Hữu Đang

Phải nói ngay không quên mẹ, rằng Nhân Văn Giai Phẩm là một phong trào phản động.

Tí nữa lại quên mẹ, rằng bọn văn nghệ sĩ trí thức cục phân tham gia Nhân Văn Giai Phẩm là bọn cục phân tối phản động. Sau đây Trung Tướng sẽ gọi bọn chúng là Bọn Cục Phân cho nó lạc quan.

Nói về Bọn Cục Phân thì chỉ có mỗi cách là chẳng nói gì và khóc tồ tồ lên thôi.

Chúng khổ sở tới mức điều có nhờ nào tả nổi. Về vật chất chúng khổ chả khác gì những tên ngụy quân ngụy quyền tay sai bán nước bị trung ương giam cầm những năm sau cuộc chiến giữa hai quốc gia thù địch Nam Lừa Bắc Lừa, đứng về tinh thần chúng khổ gấp bội.

Bọn ngụy quân ngụy quyền gì thì gì cũng còn quyền tự hào rằng mình từng nã đạn M16 vào đầu lâu chụp nón cối của cái bọn đàn anh của cái thằng đang áp chế mình, hoặc thậm chí từng khoan thai xẻo hòn dái bé tí của một thằng họ hàng nào đó của thằng đó. Và tất nhiên bọn chúng, Lũ Ngụy Quyền Cục Cứt, còn hy vọng sẽ có ngày được trung ương xuất khẩu sang tư bản thối nát làm ruột già ngàn dặm. Tất nhiên như vậy.

Chứ Bọn Cục Phân thì không. Không bắt cứ cái mẹ gì. Không lương không sổ gạo đã đành, không luôn cả câu chào của trẻ con cởi truồng, không lời mời nhắm điệu của cô lão chống gậy, không được dậy học, không được bình thơ, thậm chí không được đứng thẳng, không được

đái xè xè và dầm bum bùm, không được làm những việc mà giai cấp công nhân nòng cốt cách mạng làm, không được ghi trong lý lịch là bản cổ nông. Chúng thua cả những con số không. Tại sao? Tại chúng, Bọn Cục Phân, đã cả gan dùng nghệ thuật chống trung ương.

Kẻ chống trung ương bằng súng đạn sẽ nhận được đạn đom đom giữa sọ. Dễ quá. Dưng trung ương anh minh không nổ dùng văn chương thi phú nhét tịt lỗ mồm Bọn Cục Phân chống trung ương bằng văn chương thi phú. Bọn chúng cần bị cách ly khỏi xã hội bằng chính cái cách mà chúng ghét nhất.

Tên thợ nhạc Văn Cao điệu có gì nhai phải uống điệu thay bánh mì. Khi đến thăm Cao đám đàn em không hỏi Bác Ăn Gì Chưa, mà hỏi Bác Chơi Máy Ly Rùi. Điệu quốc lủi cực độc đã đốt lá gan Cao teo hoàn toàn, và mái tóc Cao bạc trắng từ lúc y mới 40 tuổi.

Tên thợ văn Phùng Quán chỉ có một cách mưu sinh là câu cá trộm. Chi bộ vui lòng gúc tìm bài của Trung Tướng về nghệ thuật trộm cá Xã Hội Chủ Nghĩa của Quán nhé. Thật kinh tởm. Thi thoảng Quán bị dân phòng tóm về trụ sở phường Quảng An, uýnh cho học cơm học cá, xong bắt lột áo may-ô rách tua rua ra chùi mồm. Trung ương bao dung không bỏ tù Quán, vì thực ra Quán câu trộm cá của ông giời, chứ Hồ Tây có là chỗ trung ương thả cá điệu đâu mà săn cá cho Quán câu trộm, với lại gì thì gì Quán cũng là cháu ruột Đại Thi Hào Phó Thủ Tướng.

Tên thợ thơ Trần Dần thì lén vợ đi ăn mày. Bị vợ dợt về uýnh be bét tới nổi phát điên. Tất nhiên y phải hy sinh bởi bệnh điên, tiết đối tuân thủ chỉ đạo từ trung ương. Cái đồng thơ mẹ gì của Dần mà Không Thấy Phố Không Thấy Nhà Chỉ Thấy Mưa Sa sáng tác lúc Dần đã gần điên. Không điên sao được khi đang là một Trung Úy tài năng đức cao vọng trọng nhiều lần thề nguyện xả thân vì dân vì nước, bỗng dưng bị trung ương khép tội phản bội tổ quốc trước tòa án binh?

Tên thợ thợ lều tều a-dua Bọn Cục Phân Hoàng Hưng xin được việc làm ở lò vôi, đứng sau một thời gian ngắn bị Cấp Ủy bắt chuyển sang lò gạch. Lao động lò vôi vốn được trung ương xét tiêu chuẩn giai cấp công nhân tiên phong mà Hưng đã bị cấm tham gia thành phần ưu tú đó. Hưng nổi tiếng với nghệ thuật nuốt chửng thằn lằn và thạch sùng. Trung ương muốn y chết đói, thì dù phải ăn củ khế, y cũng ăn theo phong cách Bọn Cục Phân của y thôi.

Một tên thợ thợ lều tều khác, Hữu Loan, tận bi giờ vườn là một bàn nông mắt toét. Ai có thể nhận ra thằng viết Màu Tím Hoa Sim lúc y nhả nãi hót từng bãi cứt trâu bán cho lỏi xóm nấu phân chuồng? Những bãi cứt Xả Hội Chủ Nghĩa đã nuôi Loan suốt nửa non thế kỷ. Có bạn Loan phải cởi áo bà-ba phủ lên một bãi bự để xí phần kéo thằng khác nặng mắt. Khoản tiền nhớn nhất Loan nhìn thấy trong đời là khoản 100 triệu đồng do một công ty dờ hơi ngã giá mua toàn quyền bài thơ đã bốc y thành danh cách nay vài năm. Khi nhận cục tiền từ tay thằng giám đốc hơi mừng, Loan ngã lăn quay bất tỉnh. Y không choáng vì tiền, mà vì sự tha thiết căn bản ngược những gì y mừng tượng.

Một tên thợ thợ nữa, Quang Dũng, cao to đẹp giai như ông tây, đứng mà đói như con chó lạc. Giai thoại về sự đói của Dũng cũng hoành tráng như dáng người y. Dũng từng ngồi lì cả tiếng đồng hồ ở bếp ăn tập thể chỉ để xin những miếng cháy thừa. Cái đói của Bọn Cục Phân sẽ buộc Dũng thấy rõ, rằng Nghệ Thuật phải Vị Nhân Sinh, chứ điều thể Vị Nghệ Thuật như y vườn phát ngôn bây bạ.

Đứng trên tất cả những thằng Nhân Văn Giai Phẩm phản động ta biết, Hữu Đang là tên phản động bị trừng phạt hải nhất.

Bị bắt lúc chuẩn bị cưới vợ, giam liền 15 năm tới tròn lục tuần khế dái teo tóp hết cả, Đang ra tù về quê với chỉ một đôi dép lê cao-su (nghĩa là dép lốp bộ đội đã bung mẹ hai quai sau), một chiếc quần phẳng-tà-lồng ka-ki điều xác định màu gì, một chiếc bà-ba diêm-bâu trước kia màu mận chín vá sau lưng một miếng to tổ bố trước kia màu xanh thẫm, nay

tất cả hóa màu cháo lòng. Ờ mà cái mẹ gì ở Thiên Đàng không cháo lòng chứ? Nhân phẩm cháo lòng. Lương tâm cháo lòng. Tương lai cháo lòng. Sự tự hào cũng cháo lòng nốt.

Quả lương còn của ông lão Cháo Lòng Toàn Phần sáu mươi tuổi không vợ không con không túi dết không tay nải lết trên đường làng trông thật tởm, quá tởm. Một con lợn sán bị tống vào rừng cũng chả bữa đến thế. Đang xứng đáng giả nợ đất chát chúa cho sự phản bội lý tưởng cách mạng của y. Và trung ương hài lòng vì chiến đó. Không dừng yên lành đòi tự do ngôn luận? Tự do cái mẹ? Tự do cho chúng mày chửi trung ương à, Bọn Cục Phân, quân bố lão?

(@2007)

(Kỳ sau Trung Tướng bớt bài về tên nữ trùm phản động Thụy An, bạn thân tên trùm phản động Hữu Đang)

COMMENTS